

forskellige andre ganske afgrænsede Omraader, at yde en vis Hjælp efter den i det foreliggende Lovforslag foreslaaede Ordning." Dette at faa en betydende Industri som Skibsværftsindustrien med ind under Lovforslaget, at kunne sikre Skibsarbejder, Nybygninger og Reparationer for den danske Befolkning i Stedet for at se den ene Bestilling efter den anden vandre samme Vej som „Frederik VIII“ vilde dog maaske være mere end det, man har Lov til at kalde minimalt.

Som jeg har sagt, anviste det konservative Parti i Folketinget ingen Veje. Men der kom i Tilslutning til Ordførertalerne en Slags Oplysning, hvorom jeg ikke ved, om det er den eneste, der udtrykker Partiets Hensigt, nemlig den Oplysning, at Formaalet med at standse denne Lov var at berede Regeringen saadanne Vanskeligheder; at man fik den fjernet, eventuelt ved Valg. Om den, der følte sig kaldet til at føre Ordet i den Retning, havde Beføjelse af Partiet, ved jeg ikke, men unægtelig var det en Afsløring af den formentlig sande Hensigt, som ikke var uden Værdi, og som yderligere vil staa med en vis Glans, hvis han faar Ret i, at denne Sag uhjælpelig skal strande. At en saadan Udgang hverken vil hjælpe Industrien eller de arbejdsløse, skal jeg blot tilføje som en Selvfølge.

Johannes Jensen: I Anledning af de Bemærkninger, jeg i Gaar fremsatte angaaende de Forandringer, det foreliggende Lovforslag er undergaaet i Folketinget, og i Anledning af en Bemærkning fra min Side om, at de Forandringer, der var foretaget af det radikale Venstre, baade i formel og reel Henseende i betydelig Grad forandrede Lovforslaget, førte den højtærede Erhvervsminister nu et Forsvar for sit eget Barn, hvilket var ganske naturligt — enhver synes jo bedst om sine egne. Jeg vil dog, da jeg nu har faaet Anledning dertil, sige, at da jeg i Gaar omtalte de Forandringer, der er sket i Folketinget, nævnte jeg ikke en Forandring, som jeg, hvis dette Lovforslag skulde kunne tænkes at blive gennemført i dette høje Ting, vilde mene, at man let maatte kunne blive enig om at foretage. Det er en Ændring af den Bestemmelse, der gaar ud paa, at med Hensyn til de Bevil-

linger, der her er Tale om, skal der træffes Aftale med Folketingets Finansudvalg. Jeg mener, man let kan blive enig om at ændre dette til: Tingenes Finansudvalg, som der staaer i forskellige andre Love, deriblandt Loven om Tilskud til Byggeriet.

Den højtærede Erhvervsminister henviste til, at Landbruget under forskellige Forhold og paa forskellige Omraader nyder et Tilskud paa 4 Mill. Kr. aarlig. Jeg er ikke i Øjeblikket i Stand til at kontrolere, om dette Tal er rigtigt, men det er det vel nok. Jeg vil dog sige, at man kan ikke drage nogen Sammenligning mellem det, der her er Tale om, og det Tilskud, som gives til vort Hovederhvervs ordinære Virksomhed, thi der er jo ikke i Øjeblikket Tale om at forøge dette Tilskud, til Trods for at Forholdene for Landbruget i og for sig er lige saa kriseagtige som Forholdene for Industrien og andre Erhverv her i Landet, tværtimod, det nu siddende Ministerium har endog under Overvejelse at formindske dette Tilskud i en Krisetid. Derfor er den Sammenligning, som den højtærede Erhvervsminister her drog, ikke anvendelig.

I Anledning af min Paastand om, at Haandværket ikke vilde kunne komme i Betragtning ved Tildelingen af Tilskud, gjorde den højtærede Erhvervsminister den Bemærkning, at det jo ikke var udelukket, at Haandværket kunde komme i Betragtning. Nej, naar det staaer i Loven, at Haandværket er ligestillet med Industrien, er det naturligvis ikke udelukket, set fra Forslagsstillernes Standpunkt, men noget andet er, at jeg mener at have fuldstændig Ret i, at praktisk vil det ikke kunne lade sig gøre; praktisk vil det Tilfælde ikke komme til at foreligge, at noget Haandværk kan faa Tilskud ifølge denne Lov.

Den højtærede Erhvervsminister mente, at jeg havde gjort de Vanskeligheder, der var forbundet med Lovforslagets Gennemførelse, for store, og henviste til, at disse Vanskeligheder, selv om de var betydelige, maatte kunne overvindes. Ministeren udtalte, at Ansøgninger om Tilskud og Støtte i Henhold til den foreliggende Lov ikke, som jeg havde fremstillet det, skulde gaa til det i Lovforslaget omtalte store Udvalg, men til de paagældende Virksomheder. Dette strider imidlertid afgjort imod den Fortolkning, som Folketingets Flertal har